

Věc C-368/23 [Fautromb]¹**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

12. června 2023

Předkládající soud:Formation restreinte du Haut conseil du Commissariat aux comptes
(Francie)**Datum předkládacího rozhodnutí:**

25. května 2023

Žalobce:

H3C

Žalovaný:

MO

1. Skutkové okolnosti a původní řízení

- 1 MO, kterému je 82 let, je od roku 1976 zapsán na seznamu auditorů a od roku 1967 na seznamu Komory účetních.
- 2 MO drží přímo nebo nepřímo prostřednictvím akciové společnosti Fiducial International 99,9 % základního kapitálu společnosti podle občanského práva Fiducial, jejímž jednatelem je. Tato společnost je mateřskou společností víceborové skupiny Fiducial, kterou MO založil v roce 1970 a jejíchž více než 20 000 zaměstnanců působí v téměř 80 zemích.
- 3 V rámci této skupiny vykonává společnost Société fiduciaire nationale de révision comptable (společnost Fidaudit) a její dceřiné společnosti činnost auditora. MO nebyl osobně držitelem ani signatářem žádného zmocnění k ověření účetních závěrek. Společnost Société fiduciaire nationale de révision comptable (společnost Fidaudit), jakož i její dceřiné společnosti vykonávají činnost účetního. MO drží

¹ – Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

přímo či nepřímo téměř celý základní kapitál obou těchto společností, v nichž je předsedou představenstva a generálním ředitelem současně.

- 4 Skupina Fiducial nabízí podnikům prostřednictvím svých dceřiných společností různé další služby:
- společnost Fiducial Security Services v oblasti bezpečnosti;
 - společnost Fiducial Office Solutions v oblasti prodeje kancelářských potřeb a kancelářského nábytku;
 - společnost Fiducial Informatique v oblasti poskytování IT služeb;
 - společnost Fiducial Real Estate v oblasti realit a správy společností podle občanského práva pro investice do realit;
 - společnost Banque Fiducial v bankovní oblasti, a
 - společnost Fiducial Médias, která provozuje celostátní rozhlasovou stanici a regionální média.
- 5 Haut conseil du commissariat aux comptes (Vysoká rada auditorů, Francie), která je ve Francii regulačním orgánem pro povolání auditora, rozhoduje v sankčním řízení proti MO za nedodržení právní úpravy o auditorech.
- 6 MO ode dne 3. ledna 2016 v podstatě porušoval článek L. 822–10 Code de commerce (obchodní zákoník), když přímo či nepřímo vykonával obchodní činnosti, které nebylo možné kvalifikovat jako vedlejší ve vztahu k povolání účetního a které byly proto neslučitelné s funkcí auditora.

2. Právní rámec

A. *Unijní právo*

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, ve znění směrnic Evropského parlamentu a Rady 2008/30/ES ze dne 11. března 2008, 2013/34/EU ze dne 26. června 2013, 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014 a (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022.

- 7 Článek 2 směrnice definuje povinný audit jako audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek, pokud jej vyžadují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy, jde-li o malé podniky, nebo je prováděn dobrovolně na žádost malých podniků, pokud vnitrostátní právní předpisy označují tento audit jako povinný audit. Dále definuje statutárního auditora a auditorskou společnost jako fyzickou, respektive právnickou osobu, kterou schválí příslušné orgány členského státu k provádění povinných auditů.

- 8 Bod 5 odůvodnění směrnice stanoví, že cílem této směrnice je podstatná, i když ne úplná, harmonizace požadavků na povinný audit, a že, není-li v této směrnici stanoveno jinak, může členský stát vyžadující povinný audit zavést přísnější požadavky.
- 9 Bod 9 odůvodnění kromě toho uvádí, že statutární auditoři by měli dodržovat nejvyšší etické normy, a proto by se na ně měly vztahovat požadavky profesní etiky zahrnující přinejmenším jejich funkci ve veřejném zájmu, jejich bezúhonnost, nestrannost, odbornou způsobilost a řádnou péči.
- 10 Směrnice 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2006/43, navíc v prvním bodě odůvodnění stanoví, že pravidla stanovená směrnicí 2006/43 je třeba dále harmonizovat zejména s cílem posílit nezávislost a objektivitu statutárních auditorů a auditorských společností při plnění jejich úkolů. Body 6 a 7 odůvodnění této směrnice dále uvádějí, že zvláštní význam má posílení nezávislosti, jež je zásadním prvkem povinných auditů, a že je třeba vyhnout se střetům zájmů.
- 11 Články 21 a 22 směrnice 2006/43/ES ze dne 17. května 2006, ve znění směrnice 2014/56, které tyto zásady provádějí, stanoví zejména to, že:
 - členské státy zajistí, aby se na všechny statutární auditory a auditorské společnosti vztahovaly zásady profesní etiky, jež zahrnují přinejmenším jejich funkci ve veřejném zájmu, jejich bezúhonnost a nestrannost a jejich odbornou způsobilost a náležitou péči;
 - členské státy zajistí jednak to, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti byli při provádění povinného auditu nezávislí na auditovaném subjektu a nepodíleli se na rozhodování auditovaného subjektu, a jednak to, aby statutární auditor nebo auditorská společnost přijali všechna přiměřená opatření k tomu, aby jejich nezávislost při provádění povinného auditu nebyla ovlivněna žádným existujícím nebo potenciálním střetem zájmů nebo obchodním či jiným přímým nebo nepřímým vztahem, jehož se účastní statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit, síť, do které auditorská společnost patří, nebo osoby přímo či nepřímo spojené se statutárním auditorem nebo auditorskou společností vztahem kontroly;
 - statutární auditor nebo auditorská společnost povinný audit neprovede, pokud hrozí, že by při provádění povinného auditu mohlo dojít k sebehodnocení, prosazování vlastního zájmu, vzniku protekčního vztahu, spřízněnosti či k zastrašování, jejichž příčinou by byl finanční, osobní, obchodní, zaměstnanecký či jiný vztah mezi statutárním auditorem, auditorskou společností, její sítí či jakoukoli fyzickou osobou, která by mohla ovlivnit výsledek povinného auditu, a auditovaným subjektem, na jehož základě by nestranná, rozumná a informovaná třetí osoba dospěla s přihlédnutím k příslušným zárukám k závěru, že došlo k ohrožení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu

- 12 Bod 5 odůvodnění nařízení stanoví, že je důležité stanovit podrobná pravidla s cílem zajistit, aby povinné audity subjektů veřejného zájmu prováděl statutární auditor nebo auditorská společnost podléhající přísným požadavkům, a že společný regulační přístup by měl podpořit integritu, nezávislost, objektivitu, odpovědnost, transparentnost a spolehlivost statutárních auditorů a auditorských společností, které provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, což přispěje ke kvalitě povinných auditů v Unii, a tím i k hladšímu fungování vnitřního trhu a k dosažení vyšší úrovně ochrany spotřebitelů a investorů. Tento bod odůvodnění upřesňuje, že tyto přísné požadavky by se měly na statutární auditory a auditorské společnosti vztahovat pouze v případě, že provádějí povinné audity subjektů veřejného zájmu.
- 13 Článek 1 nařízení uvádí, že toto nařízení stanoví zejména pravidla týkající se organizace a výběru statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu, která mají podpořit jejich nezávislost a zabránit střetu zájmů. Článek 2 doplňuje, že toto nařízení se použije, aniž je dotčena směrnice 2006/43/ES. Článek 5 následně definuje neauditorské služby jako služby, které statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu ani žádný člen jejich sítě nesmí poskytovat auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá, a to jednak v době od začátku účetního období, které je předmětem auditu, do vydání zprávy auditora, jednak v účetním období, které uvedené době bezprostředně předchází.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu

- 14 Body 97 a 101 směrnice stanoví:

„(97) V této směrnici je nezbytné stanovit určitá pravidla týkající se vysoké kvality služeb, zajišťující zejména požadavky na informovanost a průhlednost. Tato pravidla by se měla uplatňovat jak v případě přeshraničního poskytování služeb mezi členskými státy, tak i v případě služeb poskytovaných v členském státě poskytovatelem, který je v něm usazen, aniž by tak vznikla nadbytečná zátěž pro malé a střední podniky. Žádným způsobem by neměla členskými státy bránit v tom, aby v souladu s touto směrnicí a jinými právními předpisy Společenství uplatňovaly další nebo jiné požadavky na kvalitu. [...]

(101) Je nezbytné a je v zájmu příjemců, zejména spotřebitelů, zajistit, aby poskytovatelé mohli nabízet víceoborové služby a aby omezení v tomto ohledu byla limitována na to, co je nezbytné k zajištění nestrannosti, nezávislosti a bezúhonnosti regulovaných povolání. Tím nejsou dotčena omezení nebo zákazy vykonávat určité činnosti s cílem zajistit nezávislost v případech, kdy členský stát svěří poskytovateli určitý úkol, zejména

v oblasti rozvoje měst, ani by tím nemělo být dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže.“

15 Článek 25 stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby se na poskytovatele nevztahovaly požadavky, které jim ukládají povinnost vykonávat výhradně danou konkrétní činnost nebo které omezují společné vykonávání různých činností nebo jejich vykonávání v rámci partnerství.

Takové požadavky se však mohou vztahovat na tyto poskytovatele:

a) regulovaná povolání, je-li to opodstatněné za účelem zaručení souladu s pravidly upravujícími profesní etiku a chování, jež se liší v závislosti na zvláštní povaze každé profese, a nezbytné pro zajištění jejich nezávislosti a nestrannosti;

b) poskytovatelé služeb v oblasti certifikace, akreditace, technického dozoru, testů nebo zkoušek, je-li to opodstatněné za účelem zajištění jejich nezávislosti a nestrannosti.

2. Jsou-li víceoborové činnosti mezi poskytovateli uvedenými v odst. 1 písm. a) a b) povoleny, členské státy zajistí, aby:

a) se předešlo střetu zájmů a neslučitelnosti některých činností;

b) byla zabezpečena nezávislost a nestrannost nutná pro vykonávání některých činností;

c) pravidla upravující profesní etiku a chování u různých činností byla navzájem slučitelná, zejména pokud jde o profesní tajemství.“

B. Vnitrostátní právo

Obchodní zákoník

16 Podle článku L. 822–1 obchodního zákoníku vykonávají funkci auditora fyzické osoby nebo auditorské společnosti.

17 Auditoři podléhají různým pravidlům profesní etiky, která plynou zejména jednak z článků L. 822–9 až L. 822–16 a R. 822–20 až R. 822–31 obchodního zákoníku a jednak z Code de déontologie de la profession de commissaire aux comptes (Kodex profesní etiky povolání auditora), který je uveden v příloze k prováděcí části obchodního zákoníku.

18 Článek L. 822–10 obchodního zákoníku stanoví:

„Funkce auditora je neslučitelná:

1 s jakoukoli činností nebo jednáním, které může ohrozit jeho nezávislost;

2 s jakýmkoli placeným zaměstnáním; auditor však může v souvislosti s výkonem svého povolání vyučovat nebo zastávat placené zaměstnání u auditora nebo účetního

3 s jakoukoli obchodní činností, ať je vykonávána přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatele“

- 19 Článek L. 822–10 obchodního zákoníku byl doplněn loi du 22 mai 2019 (zákon ze dne 22. května 2019) a nyní stanoví dvě výjimky ze zákazu výkonu obchodních činností, přičemž jeho odstavec 3 nyní zní takto:

„3) S jakoukoli obchodní činností, ať je vykonávána přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatele, s výjimkou zaprvé obchodních činností, které jsou vedlejší ve vztahu k povolání účetního, vykonávaných při dodržení pravidel profesní etiky a nezávislosti auditorů a za podmínek stanovených v čl. 22 třetím pododstavci ordonnance no 45–2138 du 19 septembre 1945 portant institution de l'ordre des experts-comptables et réglementant le titre et la profession d'expert-comptable (nařízení č. 45–2138 ze dne 19. září 1945, kterým se zřizuje Komora účetních a upravuje titul a povolání účetního), a zadruhé vedlejších obchodních činností vykonávaných společností pro výkon vícero povolání za podmínek stanovených v článku 31–5 loi n° 90–1258 du 31 décembre 1990 relative à l'exercice sous forme de sociétés des professions libérales soumises à un statut législatif ou réglementaire ou dont le titre est protégé et aux sociétés de participations financières de professions libérales (zákon č. 90–1258 ze dne 31. prosince 1990 o výkonu svobodných povolání ve formě společností podléhajících právnímu nebo správnímu statusu nebo jejichž název je chráněn a o finančních holdingových společnostech svobodných povolání).“

- 20 Článek 2 nařízení č. 45–2138 ze dne 19. září 1945 stanoví, že činnost účetního je neslučitelná s jakýmkoli povoláním nebo jednáním, které může ohrozit nezávislost osoby, která je vykonává, a poté vyjmenovává různé případy neslučitelnosti, včetně výkonu jakékoli obchodní činnosti nebo zprostředkovatelského jednání jiného než je to, které s sebou nese výkon tohoto povolání, ledaže je vykonáváno jako vedlejší a nemůže ohrozit výkon povolání nebo nezávislost partnerů z řad účetních, jakož i dodržení pravidel vlastních jejich postavení a jejich profesní etice z jejich strany.
- 21 Pokud jde o článek 31–5 zákona č. 90–1258 ze dne 31. prosince 1990, ten stanoví, že společnost pro výkon vícero povolání založená za účelem společného výkonu některých svobodných povolání může jakožto vedlejší vykonávat jakoukoli obchodní činnost, jejíž výkon zákon nebo nařízení nezakazuje ve vztahu k alespoň jednomu z povolání, která tvoří její společenský účel.

3. Odůvodnění předložení předběžných otázek

- 22 Žádný právní nebo správní předpis nevymezuje obchodní činnosti uvedené v článku L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku. MO v průběhu řízení nezpochybil, že dotčené činnosti vykonával nepřímo, ani to, že šlo o obchodní činnosti, které nelze kvalifikovat jako vedlejší ve vztahu k povolání účetního.
- 23 MO však tvrdí, že ustanovení čl. L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku jsou v rozporu s právem Evropské unie a konkrétněji s článkem 25 směrnice 2006/123 o službách na vnitřním trhu, takže tato ustanovení nemohou být základem pro uložení kárné sankce. Podle něj je zákaz stanovený v čl. L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku nepřiměřený, jelikož nezávislost auditorů a předcházení střetům zájmů jsou dostatečně zajištěny ostatními francouzskými a unijněprávními právními, správními nebo profesně-etickými ustanoveními, jimž sám při výkonu dotčených obchodních činností vyhověl.
- 24 MO se opírá o rozsudek ze dne 27. února 2020, Komise v. Belgie (C-384/18, EU:C:2020:124), ve kterém Soudní dvůr Evropské unie prohlásil, že Belgické království tím, že zakázalo výkon činnosti účetního společně s činnostmi pojišťovacího makléře nebo pojišťovacího agenta, realitního makléře nebo s jakoukoli bankovní činností nebo činností v oboru finančních služeb, a tím, že umožnilo senátům Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréés (Komora akreditovaných účetních a daňových poradců) zakázat výkon činnosti účetního společně s jakoukoli řemeslnou, zemědělskou a obchodní činností, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.
- 25 V tomto rozsudku Soudní dvůr odmítl argumentaci Belgického království, podle níž je dotčený zákaz předně přiměřený, neboť se týká pouze striktně vymezených činností, u nichž se předpokládá, že může dojít ke střetu zájmů, a dále, že alternativní opatření by s ohledem na strukturu belgického trhu nebyla pro účely dosažení sledovaných cílů stejně účinná (bod 52).
- 26 Generální zpravodaj Vysoké rady má za to, že toto řešení není na situaci MO přenositelné, jelikož činnost, úkoly a povinnosti v oblasti profesní etiky belgických účetních a francouzských auditorů se podstatně odlišují.
- 27 Z důvodu zvláštní povahy úkolů, které jim jsou svěřeny, a konkrétněji jejich úkolu ověřovat účetnictví má totiž zpravodaj za to, že činnosti auditorů podléhají souboru pravidel profesní etiky plynoucích ve vnitrostátním právu zejména z článků L. 822–9 až L. 822–16 a R. 822–20 až R. 822–31 obchodního zákoníku a z Kodexu profesní etiky povolání auditora.
- 28 Podle zpravodaje směřuje vícero z těchto ustanovení zejména k tomu, aby byla zaručena nezávislost a nestrannost auditora a aby se předešlo střetům zájmů, a to:

- článek L. 822–10 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku, který stanoví obecnou neslučitelnost funkcí auditora s jakoukoli činností nebo jakýmkoli jednáním, které může ohrozit jeho nezávislost, jakož i s jakýmkoli výdělečným zaměstnáním, s výjimkou případu, že je vykonáváno u auditora nebo účetního nebo pro účely vyučování;
 - články L. 822–11 až L. 822–13 tohoto zákoníku, které definují různé zákazy a předepisují provádění ochranných opatření týkajících se vztahů mezi auditorem a subjekty, které tento auditor audituje, zejména s odkazem na ustanovení nařízení (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014;
 - články 4 a 5 kodexu profesní etiky, které auditorovi ukládají, aby byl nezávislý na subjektu, pro který koná úkol nebo jemuž poskytuje plnění, a aby se vyhnul tomu, že se ocitne v situaci, která by mohla být vnímána jako situace, která může ohrozit nestranný výkon tohoto úkolu nebo poskytování plnění, přičemž články 12, 18 až 22 a 31 až 35 následně obsahují různá ustanovení mající zajistit naplnění těchto zásad.
- 29 MO naopak tvrdí, že právě tato ustanovení, která ani zdaleka nedokládají nutnost uložit auditorům přísnější normy profesní etiky, než jsou normy uložené belgickým účetním, umožňují dostatečně zaručit nezávislost a nestrannost auditorů, takže zákaz obchodních činností stanovený v čl. L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku není k dosažení tohoto cíle nezbytný.
- 30 Kromě toho MO uvádí, že účelem nařízení (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014, jak je definován v jeho článku 1, je sice podpořit nezávislost statutárních auditorů a auditorských společností a boj proti střetům zájmů v oblasti auditu subjektů veřejného zájmu, toto nařízení stejně jako směrnice 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 však nestanoví obecný zákaz výkonu obchodních činností, nýbrž pouze zákaz přímého či nepřímého poskytování neauditorských služeb auditovaným subjektům nebo podnikům, které jsou s nimi spojeny. MO z toho vyvozuje, že úroveň nezávislosti a nestrannosti, kterou od auditorů očekává evropský normotvůrce, lze dosáhnout jinými prostředky než zákazem vykonávat obchodní činnosti, jako je zákaz stanovený v článku L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku.
- 31 Formation restreinte du Haut conseil du Commissariat aux comptes (užší kolegium Vysoké rady auditorů) se předně domnívá, že tím, že činí neslučitelnými s funkcemi auditora všechny obchodní činnosti s výjimkou obchodních činností, které jsou ve vztahu k povolání účetního vedlejší, a vedlejších obchodních činností vykonávaných společnostmi založenou za účelem společného výkonu některých svobodných povolání, vztahuje článek L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku na auditory skutečně požadavky, jako jsou požadavky uvedené v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 2006/123 o službách na vnitřním trhu.
- 32 Vzniká proto otázka, zda lze tyto požadavky připustit podle čl. 25 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) směrnice 2006/123, což vyžaduje stanovit, zda jsou tyto

požadavky odůvodněny za účelem zaručení dodržení pravidel profesní etiky auditorů, a zejména za účelem zaručení jejich nezávislosti a nestrannosti.

- 33 V tomto ohledu není zaprvé pochybností o tom, že zákaz obchodních činností stanovený v článku L. 822–10 odst. 3 obchodního zákoníku může předejít situacím střetů zájmů, a tedy omezit rizika ohrožení nezávislosti a nestrannosti auditorů.
- 34 Tento zákaz by mohl zadruhé spadat do rámce možnosti stanovit přísnější normy, než jsou normy stanovené směrnicí 2006/43, kterou mají členské státy v souladu s bodem 5 odůvodnění této směrnice.
- 35 Pro účely rozhodnutí o kárném řízení zahájeném proti MO je proto podle zpravodaje podle všeho nezbytné vyložit článek 25 směrnice 2006/43. V tomto ohledu položí Formation restreinte du Haut conseil du Commissariat aux comptes (užší kolegium Vysoké rady auditorů) první předběžnou otázku uvedenou níže.
- 36 Kromě toho výjimky z tohoto zákazu zavedené zákonem ze dne 22. května 2019 (viz bod 19 tohoto shrnutí) omezují zásahy do svobody auditorů diverzifikovat činnosti, přičemž však zajišťují, aby tyto činnosti každopádně podléhaly profesně-etickým požadavkům uloženým účetním nebo dalším regulovaným povoláním.
- 37 Formation restreinte du Haut conseil du Commissariat aux comptes (užší kolegium Vysoké rady auditorů) v tomto ohledu položí druhou předběžnou otázku uvedenou níže.

4. K postavení „soudu“

- 38 Pro posouzení toho, zda je předkládající orgán svou povahou „soudem“ ve smyslu článku 267 SFEU, přihlíží Soudní dvůr k souboru faktorů, jako je to, zda je daný orgán zřízen zákonem, zda se jedná o stálý orgán, zda má obligatorní jurisdikci, zda má řízení před ním kontradiktorní povahu, zda aplikuje právní předpisy a zda je nezávislý (rozsudky ze dne 30. června 1966, Vaassen-Göbbels, 61/65, EU:C:1966:39; a ze dne 26. ledna 2023, NV Construct, C-403/21, EU:C:2023:47, bod 39). A na základě informací poskytnutých v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce musí Soudní dvůr ověřit, zda lze předkládající orgán kvalifikovat jako soud ve smyslu článku 267 SFEU (naposledy usnesení ze dne 7. února 2023, Konstrukta – Defence, C-521/22, EU:C:2023:94, bod 24).
- 39 Formation restreinte du Haut conseil du Commissariat aux comptes (užší kolegium Vysoké rady auditorů) je zřízeno článkem L. 821–2 částí II obchodního zákoníku, která formation restreinte (užší kolegium) svěřuje pravomoc ukládat sankce, jimiž lze na základě článku L. 824–1 tohoto zákoníku postihnout auditory za kárná provinění.

- 40 Formation restreinte (užší kolegium) se skládá z jednoho soudce z obecného soudnictví, člena kolegia Haut conseil (Vysoká rada), který je jeho předsedou, a čtyř dalších členů zvolených kolegiem z řad jeho členů.
- 41 Členové kolegia Haut conseil (Vysoká rada) jsou neodvolatelní a podléhají pravidlům profesní etiky, která stanoví různé případy neslučitelnosti a ukládají jim, aby svou funkci vykonávali důstojně, čestně a bezúhonně, aby okamžitě ukončili jakýkoli střet zájmů a aby při výkonu své působnosti nepřijímali ani nevyžadovali pokyny od žádného orgánu.
- 42 V řízení, které se před užším kolegiem uplatní, je dotčená osoba vyslechnuta po skončení šetření vedeného generálním zpravodajem, ve všech fázích řízení jí může být nápomocen právní zástupce, výtky se jí doručují a může nahlížet do spisu a předkládat vyjádření. Následně je na veřejném zasedání vyslechnuta užším kolegiem, které se radí a poté vydá odůvodněné rozhodnutí, proti němuž lze podat žalobu ke Conseil d'État (Státní rada, Francie).
- 43 Z těchto skutečností plyne, že užší kolegium, které nemůže zahájit řízení z úřední povinnosti a které má jako jediné pravomoc rozhodnout o kárných stíháních zahájených proti auditorům, rozhoduje za použití právních norem, v kontradiktorním řízení a za podmínek zaručujících jeho nezávislost, takže toto kolegium má povahu soudu ve smyslu výše uvedeného článku 267 SFEU.

5. Předběžné otázky

- 44 Formation restreinte du Haut conseil du Commissariat aux comptes (užší kolegium Vysoké rady auditorů, Francie) přerušuje řízení, dokud Soudní dvůr Evropské unie nerozhodne o následujících otázkách:

„1. Musí být článek 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, a to zejména se zřetelem na ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek a nařízení Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu, vykládán tak, že brání tomu, aby vnitrostátní právní předpis zakazoval statutárním auditorům a auditorským společnostem vykonávat jakoukoli obchodní činnost, ať je vykonávána přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatele?

2. V případě kladné odpovědi je tomu tak i tehdy, pokud tento právní předpis z působnosti tohoto zákazu výjimečně vylučuje jednak obchodní činnosti, které jsou ve vztahu k povolání účetního vedlejší, vykonávané při dodržení pravidel profesní etiky a nezávislosti auditorů a za podmínek zakotvených v čl. 22 třetím pododstavci nařízení č. 45–2138 ze dne 19. září 1945, a jednak vedlejší obchodní činnosti vykonávané společnostmi pro výkon vícero

povolání za podmínek stanovených v článku 31–5 zákona č. 90–1258 ze dne 31. prosince 1990?“

V Paříži dne 25. května 2023,

Tajemník

Předseda

PRACOVNÍ DOKUMENT